

בנועם שיח

עלון להורות מעצימה ומובילה, בפרט לחינוך נוער מתבגר ומתמודד.

להרשמה לקבלת העלון במייל
bs0583201525@gmail.com
0556774358 - לתרומות והנצחות

שבועות תשפ"ה

עלון מספר: 50

יהי נועם

בימים אלו, כשאנו חוגגים את מתן תורה, ניתנת לנו גם מתנה מיוחדת - חשוב בהזדמנות זו לזכור איך מקנים להם את הערכים לעד! לחזק את הקשר עם ילדינו, דרך ערכים, אהבה, והקשבה אמיתית. תזכו להעביר הלאה - לא רק את סיפור התורה, אלא את תחושת השייכות, את החום ואת החיבור לבית של תורה! שנוכח לאמון והארת פנים. כי מתן תורה לא מתחיל בהר סיני - הוא מתחיל בכל בית שבו הורה בוחר להקשיב, לכוון - ולתת מקום לנשמה של הילד שלו לגדול. יה"ר שנוכח ויהי זרענו וזרע זרעינו עוסקים בתורה ובמצוות כל הימים! ויודעי ועובדי ד' באמת! בברכה מרובה, **חנניה מנס**

אמרי נועם

הרב חנניה מנס שליט"א
יו"ר המרכז "בנועם שיח"

משאת חיינו - בנפשנו היא!

- כשהילד מקיים מצווה - האם אנו מביעים שמחה וגאווה?
- כשהבעל לומד תורה - האם אנו תומכים ומעודדים?
- כיצד אנו חוגגים סיום מסכת או מסיבת סיום - באווירה חגיגית או כעוד אירוע בלוח הזמנים?
הילדים לומדים לא רק ממה שאנו אומרים, אלא בעיקר ממה שאנו עושים. הדוגמה האישית שלנו היא המורה הטובה ביותר.
כפי שנאמר במסכת שבת (קל ע"א):
"רבן שמעון בן גמליאל אומר: כל מצווה שקיבלו עליהם בשמחה, כגון מילה, עדיין עושים אותה בשמחה."
השמחה במצוות אינה רק תחושה נעימה - היא חלק בלתי נפרד מקיום המצווה. כפי שמוצא ב"ארחות צדיקים" (שער השמחה):
"וכל העושה המצוות בשמחה יש לו שכר אלף ידות יותר ממי שהמצוות עליו למשא."
עלינו לשאול את עצמנו:
- האם יש מצוות שאנו חשים שהן "הפינוק" שלנו?
- האם אנו חוגגים את קיומן ומשתפים בכך את ילדינו?
הבה ונחגוג אותם, ונספר לילדים, נחוה איתם. לא נשאיר את רגשי הקודש לעצמינו. נעודד בנו את אהבת ה', נעודד את הזכות להיות בנו ועבדיו! וזהו היחס שהחניכים שלנו ילמדו מאיתנו!
לימוד תורה בשמחה ובשירה אינו רק המלצה, אלא היא יסוד בקיום התורה ובהפנמתה.
השמחה בלימוד מחברת את האדם לתורה, מעמיקה את הבנתו ומבטיחה שהלימוד יישאר בלבו לאורך זמן. [נשאף כולנו ללמוד וללמד תורה בשמחה, בהתלהבות ובשירה, כדי שדברי התורה יתקיימו בליבנו ובלב ילדינו. גם אם חלילה הילד ימנע בדרך, הוא ידע לאן לחזור - אל הבית שבו התורה נחוות באהבה, בשמחה ובחיבור עמוק.
הוא חווה מה נותן אושר אמיתי לאדם!
משאת חיינו - בנפשנו היא!
בנפשנו לעשות שמח במצוות, להתרגש ממצוות, לדעת את הערך של כל מילה תורה, של כל מילה תפילה.
של כל מחשבה על אהבת ה'.
על כל התבוננות בששת מצוות תמידיות - אנחנו בונים עולמות. אנחנו מאושרים!
וזה משא חיים שלימים! וזהו הדרך להצליח בע"ה!
וגם אם חלילה הילד ימנע בדרך, הוא ידע לאן לחזור!
רוב נחת כל הימים!

"כבר עבר שבוע מאז שהבן שלי חזר מהשיבה, והוא לא עוזב חזרה"
"ואוו..." מה אני יגיד לך אתה ההורה השישי, שפונה אלי השבוע הזה...
ככה נפלט לי כשהורה חייג אלי, בשלהי חודש אדר השנה...
אמר רבה: "כל הלומד תורה בלא שירה - אין תורה מתקיימת בידו, שנאמר: 'ועתה כתבו לכם את השירה הזאת'" (עירובין נ"ד)
חז"ל מדמים את התורה לשירה, ללמדנו שלימוד תורה אינו רק תהליך שכלי, אלא חוויה רגשית עמוקה. השירה מסמלת חיבור פנימי, שמחה והתלהבות, שהם חיוניים להפנמת התורה ולשמירה עליה בלב הלומד.

שמחה בלימוד - יסוד בקיום התורה!

הגמרא במסכת שבת (דף ל:): מלמד: "אין שכינה שורה... אלא מתוך דבר שמחה של מצוה". השמחה אינה רק תוצאה של הלימוד, אלא תנאי להשראת השכינה ולהבנה עמוקה של התורה. כאשר אדם לומד בשמחה, דברי התורה נבלעים בדמו, כפי שמסביר האדמו"ר מסוכטשוב בספרו 'אגלי טל':
"זה היא עיקר מצוות לימוד התורה, להיות שש ושמח ומתענג בלימודו,
ואז דברי תורה נבלעין בדמו... ומאחר שנהנה מדברי תורה, הוא נעשה דבוק לתורה".

שירה - ביטוי לשמחה פנימית!

השירה בלימוד אינה רק מנגינה חיצונית, אלא ביטוי לשמחה פנימית ולחיבור עמוק לתורה. כאשר הלימוד מלווה בשירה, הוא נעשה חווייתי, מרגש ומשמעותי יותר. השירה מעוררת את הלב, מחברת את האדם לרגשותיו ומעמיקה את ההבנה והזיכרון של הנלמד.
חינוך לשמחה בלימוד כדי להנחיל את אהבת התורה לדורות הבאים, יש להדגיש את השמחה בלימוד. כאשר ילדים רואים את הוריהם או מוריהם לומדים בשמחה, הם לומדים לחקות את הגישה הזו. השמחה בלימוד יוצרת אווירה חיובית, מעודדת סקרנות ומחזקת את הקשר לתורה.

כאשר אנו שואפים להחזיר בילדינו את אהבת התורה והמצוות, עלינו להתבונן פנימה: כיצד אנו עצמנו חיים את התורה?
- האם תפילתנו נעשית ברגש ובחיבור, או שאנו ממתנינים לסיימה?
- האם ההכנות לפסח נעשות בשמחה או בעצבות?
- כיצד אנו מברכים ברכת המזון - בהתרגשות או כמשימה שגרתית?

להזמנת הרצאות וייעוץ: 0583201525 | להערות / הארות ושאלות: n3201525@gmail.com

לע"נ

נחמן בן דוד ז"ל
שנפטר ללא זש"ק.
נא ללמוד לע"נ.

קוביה זו יכולה להיות שלך!
זכויות רבות ייזקפו לזכותך!
אפשרי לזכות: להצלחה / לע"נ / לרגל שמחה
פנו עוד היום - 0556774358

התווית השבועית

מילים טובות הם אנטיביוטיקה, ללב שבור!

שאל את המומחים

שלום וברכה
אני סובל מחרדות ולחצים,
אני פחות מתבטא ולומד -
איך אדע פאס צו מפיץ מפיץ פיץ
או לול מחלה נפסית?
חנן י.
סמך מקוב.

שאלה מצוינת,

קח זאת לנגד עיניך -

כאשר האדם מתגבר על היצר הרע שלו, הוא מרגיש סיפוק,

אך מתי שהאדם מסיח דעת מהחרדות וכפייתיות שלו הוא עדיין לא רגוע!

אם לדוגמא האדם בודק שוב ושוב את מקום הנחת התפילין שלו כראוי, והוא חוזר ובודק שוב ושוב, זה לא ממקום של מצווה אלא מתוך חרדה וכפייתיות,

זו כמו מחלה!

אותו הדבר במחשבות לדוג' הוא לא אמר את קריאת שמע, כראוי, הוא חוזר על המילים שוב ושוב, אחרי שהוא חוזר על המילים, הוא נרגע לשנייה או שתיים או כמה שניות, אבל אז שוב חוזרות השאלות והספקות, האם אמרתי את המילים כמו שצריך או לא, והוא שוב ושוב נכנס לספיקות.

האדם לא חש סיפוק מניצוח של היצר הרע, אלא להיפך - עייפות וחשש מתמשך מכל המאבק,

במקצועי פגשתי אנשים שמרוב חרדות מהמצ"וות, הם פרקו עול, אך להיפך אדם שמתגבר על היצר - הוא נהנה ומתמודד ויש לו כח לעמוד שוב אחרי הנפילה שקורת וזה אכן קורה, אך "שבע יפול" והחכמה היא לקום.

ואדם שהוא מקיים את המצוות מתוך חרדות וכפייתיות הוא מתרחק מקיום המצווה!

וכמ"ש מרן ה'קהילות יעקב' שלצורך זה (כדי להבריא ממחלה זו), מותר לעבור מלקיים את המצווה, כדי שיוכל לקיימה אח"כ מרוגע.

ההתמודדות עם המחלה הזו, היא למצוא את האיזון הנכון בחששות כאלו.

אמליץ לך לפנות אלי בהקדם לטיפול של המחלה הזו,

ובע"ה תראה אור חדש והנאה, במצוות השי"ת!

בכבוד"ר הרב חנניה מנס

נכתב ע"י הרב חנניה מנס שליט"א יו"ר המרכז "בנועם שיח".

שלהי ימי ספירת העומר. "לא נהגו כבוד זה בזה".

ימי ספירת העומר, בו אנו נוהגים מנהגי אבלות על פטירת תלמידי רבי עקיבא.

עשרים וארבע אלף תלמידים, כולם מתו ייחד עם תורתם - שנעלמה יחד עמם...

"כבוד" זה דבר טוב או לא?

כבוד זה גאווה או לא?

מי יכול לכבד? אדם שהוא עצמו מכובד. מלשון משקל!

עלינו לראות את החבר שלנו, אתה ילד שלנו - בעל משקל!

כבוד מלשון 'כבד' כלומר בעל ערך, ולא כדבר קל ומזולזל המסולק בהינף יד.

וכמ"ש בחז"ל במסכת אבות: "חביב אדם, שנברא בצלם. חיבה יתירה נודעת לו, שנברא בצלם. שנאמר: בצלם אלוקים עשה את האדם".

ההפך מכבוד זה 'קל' לעשות את האדם שמולנו 'קל'.

שהאדם שמולנו הוא אינו שווה!

ואת מי אנחנו הכי צריכים לכבד בעולם?

ראשית את עצמינו!!! ואח"כ את הבן זוג / בת זוג. את ההורים ואת הילדים.

וכמו הימים האלו שתלמידי רבי עקיבא מתו - כי לא נהגו כבוד זה בזה...

כבוד הוא הדבר הבסיסי באדם!

אדם שאין לו כבוד, אין לו אפשרות לכבד את עצמו.

אדם בלי ערך - אינו רואה את עצמו מעורך.

הילכך הוא בנקל יכול לחטוא וכדברי רבינו יונה:

"הפתח הראשון הוא שידע האיש העובד - ערך עצמו ויכיר מעלתו ומעלת אבותיו"

"וישתדל ויתחזק תמיד להעמיד עצמו במעלה ההיא, ולהתנהג בה תמיד!"

כבוד אין זה גאווה!

כבוד זה הידיעה מה המעלות שלי, ומה החסרונות שלי.

ואני שווה מעצם היותי,

מעצם זה שאני בן של הקב"ה.

מעצם זה שאני צאצא של האבות הקדושים.

המעלות שיש בי - הם מעלות שה' נטע בי!

החסרונות שלי - הם מעצם זה שאני יצוק מעפר,

אך אני שווה וראוי!

הבה ונתחיל לכבד את עצמינו! ואח"כ...

בברכה,

הרב חנניה מנס

מרצה, מטפל רגשי ומנחה הורים בכיר.

ליצירת קשר,

הערות / הארות - 0583201525 n3201525@gmail.com

כבר חייכת היום?

הפירוש האמיתי ל'לא יודע, נראה' -

אני לא מגיע, לא חשבתי לבוא. ידעתי שלא אבוא - לא התלבטתי לשנייה!

